

Asia C-438/09

Bogusław Juliusz Dankowski

vastaan

Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Naczelny Sąd Administracyjny
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Oikeus vähentää ostoihin sisältyvä arvonlisävero – Suoritetut palvelut – Verovelvollinen, joka ei ole kirjautunut arvonlisäverorekisteriin – Arvonlisäverotusta varten pakolliset maininnat laskussa – Kansallinen verosäännöstö – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 17 artiklan 6 kohtaan perustuva vähennysoikeuden rajoittaminen

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 22.12.2010 I - 14012

Tuomion tiivistelmä

- Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Sellaisen verovelvollisen tekemä vähennys, joka on maksanut kyseisen veron toisen, arvonlisäverotusta varten rekisteröitymättömän verovelvollisen suorittamista palveluista – Edellytys – Kyseinen palvelujen suorittaja on toimittanut kaikki vaaditut tiedot sisältävän laskun (Neuvoston direktiivin 77/388 18 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 22 artiklan 3 kohdan b alakohta)*

2. *Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Vähennysoikeuden rajoitukset – Jäsenvaltioiden mahdollisuus pysyttää kuudennen direktiivin voimaan tullessa olemassa olleet rajoitukset – Kansallista säännöstöä, jossa verovelvollisen toiselle verovelvolliselle maksaman arvonlisäveron vähennysoikeus evätään, koska jälkimmäinen ei ole rekisteröitynyt arvonlisäverotusta varten, ei voida hyväksyä (Neuvoston direktiivin 77/388 17 artiklan 6 kohta)*

1. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/18, 18 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 22 artiklan 3 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että verovelvollisella on oikeus vähentää arvonlisävero, joka on maksettu toisen verovelvollisen, joka ei ole rekisteröitynyt arvonlisäverotusta varten, suorittamista palveluista, jos näitä palveluja koskevissa laskuissa on kaikki mainitussa 22 artiklan 3 kohdan b alakohdassa vaaditut tiedot ja erityisesti ne tiedot, jotka ovat tarpeen kyseiset laskut toimittaneen henkilön ja suoritettujen palvelujen luonteen yksilöimiseksi.

oikeudelle vähentää ostoihin sisältyvää veroa sellaisia lisäedellytyksiä, joista voi seurata, ettei tätä oikeutta voida käyttää.

On siis katsottava, ettei se, että palvelujen suorittaja mahdollisesti jättää täyttämättä kuudennen direktiivin 22 artiklan 1 kohdassa säädetyn velvollisuuden, voi kyseenalaistaa vähennysoikeutta, joka kyseisten palvelujen vastaanottajalla on mainitun direktiivin 17 artiklan 2 kohdan nojalla.

(ks. 35, 36 ja 38 kohta sekä tuomiolauselman 1 kohta)

On nimittäin niin, että kun toimivaltaisilla veroviranomaisilla on tarvittavat tiedot sen todentamiseksi, että verovelvollinen on liiketoimien vastaanottajana velvollinen maksamaan arvonlisäveroa, ne eivät voi asettaa tämän verovelvollisen

2. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/18, 17 artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle

säännöstölle, jossa evätään arvonlisäveron, jonka verovelvollinen on maksanut toiselle verovelvolliselle eli palvelujen suorittajalle, vähennysoikeus silloin, kun jälkimmäinen ei ole rekisteröitynyt arvonlisäverotusta varten.

ja tehdä siten sisällöltään tyhjäksi kyseisen direktiivin säännöksillä luotu järjestelmä. Tämä mahdollisuus ei täten ulotu yleisiin rajoituksiin, eikä sillä vapauteta jäsenvaltioita velvollisuudesta täsmentää riittävällä tavalla vähennysoikeuden ulkopuolelle jätettävät tavarat tai palvelut.

Jäsenvaltioille kuudennen direktiivin 17 artiklan 6 kohdassa myönnetty mahdollisuus ei nimittäin merkitse, että niillä olisi ehdoton valta jättää harkintansa mukaan vähennysoikeuden ulkopuolelle kaikki tai lähes kaikki tavarat ja palvelut

(ks. 41 ja 47 kohta sekä tuomiolauselman
2 kohta)